

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Ex samuel predixit sauli de translatione regni. cap. xij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

plm in masphat, et ait ad illos, State corā dño: et faciem sortes p̄ tribū familias et capi ta, et inuenit sors tribū beniamin, et descendit usq; ad saul filiū. Et credit̄ samuel tēpe rasse sortes iuxta cor suū. Sc̄les at saul q̄ q̄ rerei, latuit: q̄st nōles suscipe p̄ncipatū. Quē inuenitū statuerūt in medio populi, et fuit al tor vniuersis ab humero et sursum. Et ait samuel, Ecce quē elegit dñs: nō ē et simili s̄ in oī populo. Et exclamauit oīs pl̄us, Ut uat rex. Et script̄ samuel legē regni, et legit vniuerso audiente populo et rege. Et reposuit libellū in tabernaculo: qđ erat adhuc in masphat cū altari, et redierūt ad ap̄ria, et saul abiit in domū suā in gabaa. Quidā p̄ de spererūt eum et saul dissimulabat.

De Haas et secunda vñctione saulis
Capitulum. XI.

Sicutum est autem

f̄ quasi p̄ mēsem naas amonites obsedit labes galaath. Lūq; p̄tissent ab eo obsessi fed̄ ait. In h̄feriā vobis cū fed̄ ut eruā obvob oculos dextros, eis ei q̄s bello capiebat dextros oculos cruebat ut sinistros sc̄us celates ad bellū forēt inutiles. Et rūderit ei. Cōcede nob, vii, dies et mī temus in oēs terminos isrl̄, si nō fuerit nob̄ defensor egrediemur ad te. Venerūt at nun̄ cij in gabaa saulis. Et cū nū classent h̄: fleuit pl̄s et ip̄e saul veniebat d̄ agro seq̄ns boues. Et p̄misit labis, et tertia die ventur, eis i au xilū, et iussit aliquis eorū p̄ dicatu itineri sustinere et diuit̄ sp̄irat̄. Quidat̄ vtrūq; bouē i frusta, et cōmīnat̄ est in oēs terminos israel dices. Qui n̄ extiterit post saule et samuele, si fieri bus eius, et egressi sunt oēs quasi vir vñ tricentā milia viroz, et p̄stituit saul pl̄m i tres partes, et ingressus est castra i vigilia matutina, et p̄cussit amon plaga grādi. Et ait pl̄s ad saul, Quis est q̄ dicit̄, Hō regib; saul sup nos. Date nob̄ ut interficiāt̄. Et ait saul, Hō interficiet̄ quis p̄spā hodie, q̄ fecit dñs salutē in israel. Et ait samuel, Eam̄ in galgala et i nouem̄ sibi regnū, et iunxerūt saul i regē secūdo i galgala. Et ait samuel ad pl̄z, Ecce rex gradis aū vos. De abiecisti, et dñm, et hyob signū, q̄ dedit dñs vob̄ regē in ira. Ecce mesis triticea est hodie. Inuocabo dñm, et dasbit tonitrua et coruscationes, grādines et pluias, et sic factū est statim p̄tra naturā terre il-

linus. Et pl̄s timēs ait, O rāp̄ fuis tuis. Ad didimus cīm p̄cīs nr̄is malū vt peterem̄ nob̄is rege. Et ait samuel, Peccasti, nōlīt̄ deinceps recedere a dñō, et vinerit. Alioq; p̄bli tis vos et rex yester. Filiū vñl̄ anni erat saul cū regre cepisset, ubi humil̄ tanq; p̄nūl̄. Duobus aut̄ annis reguit sup isrl̄. Iustus rexit populu. In reliq; annis regni q̄si tyrrannus sit et nō rex. Quidā b̄ legūt̄ d̄ hyboseth filio eī dicētes eū anniculū esse in p̄ncipio regni paterni, et d̄ eodē dicūt̄ est q̄ duobus annis reguit in isrl̄. q̄ at duobus annis reguerit hyboseth certū est, q̄ aut̄ anniculū cēt cū regnare cepisset pater eī stare nō pōt̄. Saul cīm circū, et annos reguit hyboseth p̄o regnās post patrē sā q̄dragenar̄ erat. Qd̄ tñ ip̄i determina re conant̄, dicētes saul cepisse regre post hebreus sic haberet.

O Samuel p̄dixit saulū de trāslatiōe regni Capitulum. XII.

Illiū vñius an

f̄ m̄ erat saul cū cēt in regno, et duo bus annis reguit. Elegit sib̄ tria milia i isrl̄, i. cū regislet p̄ annū et post duos annos q̄si post tres annos elegit sib̄ rē. Et erat duo milia cū saul in machmas et i bethel. Duplex pōt̄ esse iste mille at cū sonatha lect̄ butus capli, vel i gabaa beniamin, q̄ ut saul sit noīatui ci fūryzbs phinees fūsus vel q̄ sit datiu, lū eleazar. Et p̄cussit sonathas stationē philistinoz: que erat i gaba, i. locū munitū, in q̄ posuerunt philistei custodes tanq; dominates in israel et tūcēxit se israel aduersus philistēm. Quo audiō philistēt̄ gregati sunt ad pugnandum, i isrl̄ xxx, milia currū, et, vj, milia equitū, et vulgo innūerabile. Et ascendēt̄ saul in galgala cōuocauit pl̄m et samuelē ad p̄culendum dñm. Et cum expectaret samuelē, vii, dieb̄ iuxta p̄dictum, dilapsus est ab eo pl̄s et timentes absconderūt se i speluncis et in abdītis et in atriis, hebrei quoq; trāslerunt iordanē. Qui dam erat in israel sic appropriati vocabulo dicti. Qui p̄ timore credunt̄ descendēt̄ i castella philistēm et obsequendū eis. Lūq; vñ disset saul moram sibi damnosaz, viii, die obtulit holocanustum et pacifica. Tūq; compleset, ecce samuel veniebat et arguens saulē ait

Regum Primi

Quid fecisti. Respōdit saul. Populus subterfugiebat: et tu non veneras iuxta placitos dies, timui ne hostes ascēderet ad nos pūlū q̄ placare faciez dñi, et necessitate cōpulsus obtulit dñi. Videtur saul peccasse q̄ sine sa muelē obtulit holo caustū dñi ad phulendū. Unde quidā ut supra dixim⁹ dñi, vii, dies quos dixit samuel nō esse expectatiōnis sed oblationis in iuratione regis, et dicūt nunq̄ sine eo esse offerendū ad phulendū dñm. Veritatem ut oblatōes, vii, diez fieret p̄ sacerdote legi⁹, p̄ rege p̄o nō memini me legisse. Ad hoc valde mirandū est: cū iā bis inūct⁹ esset saul in regē, q̄ in neutra illaz⁹ fuit oblationis talis p̄ rege. Et ideo dici potest samuele sic mādasse, ut cū yellet saul imolare ad cōfūlendū dñm citaret sp̄ith: ut ostēderet ei que facturus esset, et post citationē si morā faceret expectaret eū, vii, dieb⁹. Saul p̄o dīcātōis annumerauit in his septē: et nō expectauit eū nīl set dieb⁹. Et addidit samuel. Ne quaq̄ regnū tuū ultra p̄surget, sed q̄sinit sis bi dñs virū iuxta cor suū: ut regat p̄l'm ei⁹. Abiit samuel in gabaa beniamin, et egressus est saul cū populo obvniā philisteis, nec erat cū eo nīl sexcenti viri: et ionathas filius ei⁹. Porro faber ferrarii nō erat i Israel. Caeu rāt em̄ philiſtīm ne facerent hebrei gladiūz aut lanceā. Et descendebat israel ad philiſtīm: ut excueret acies oīm ferramētoꝝ vscq̄ ad stimulū corrigendū, et ad emendandū et excuendū. Uel ita. Ad stimulū qui ē ad corrigendū, subaudi bōnes. Cunq̄ venisset di es p̄l'm nō est inuenit⁹ ensis vel lancea i ma nu totū populi, excepto ense saul et ionathe. Et fecit saul arcā domini afferri i castraz achias filius achitob fratrīs icaboth porta bat ephot.

De clade philiſtīm et fauo quem comedit ionathas,
Capl'm. XIII.

Cecidit autem ut

a quadā dīcātō exiret ionathas cū armigerō suo, ut exploraret statioꝝ nēphiliſtīnoꝝ patre suo ignorātē, et transire voluit ionathas ad philiſteos p̄valle prerū p̄tā scopulūs hinc et inde eminētib⁹ in modū dentiū. Et ait ionathas ad puerū. Cū appa ruerim⁹ eis, si dixerint manete donec venias mus ad vos stenus, q̄ si dixerint, ascendite ad nos ascēdam⁹, q̄ tradidist eos dñs i ma

nus nīras h̄ erit nobis signū. Cūq̄ discesserent philiſtīel ascēdite ad nos, ascēdit ionathas res p̄ans manib⁹ et pedib⁹ et armiger ei⁹ p̄ eū. Et exterruit eos dñs aī ionathan, et p̄cussit ionathas cū puerō ex eis, xx, viros in media pte iugeri. Et turbata sunt castra, et diffus giebāt mutuo se pīmetes, et indicauerūt speculatores fugā hostiū sauli. Cunq̄ quesisset q̄s ex nob abijt, repertū est abesse ionathanz armigerū eius. Et ait ad achitā. Applica, id ē prepara arcā dñi ad phulendū dñm. Cunq̄ tumultus crebresceret i castris: ait ad sacerdotem, Cōtrahē manū tuam. Et exclamans saul cum populo cepit p̄sequi fuglētes. S̄ et hebrei qui transierant ad castra philiſtīm, reuersi sunt ut essent cū Israel, omnesq̄ q̄ se p̄sus absconderāt redierunt i p̄elū, et lamērāt cū saul quasi decē millia. Videlicet saul morā damnosam si comedeter aditurauit popūlū dicens, Maledictus vir, id ē dign⁹ erit morte qui comediter panē vscq̄ ad vesperā: donec vlciscar d̄ inimicis meis. Cunq̄ transiret populus p̄ saltum, apparuit mel fluiens, et nullus gustauit ex eo. Jonathas p̄o q̄ non audierat maledictū patris tinxit vrgaz i fauo. Et cū gustasset illuminati sunt oculi eius, id ē facies exbilarata est resumpt⁹ vīrib⁹. Dicit q̄ tanta copia mellis est ibi i castris arboꝝ et cauernis petrāz et abditis terre q̄ plures reperiant saui decidētes sup terrā. Dicit iosephus inuenisse ionathan apud cibilia in queru que erat i sorte effrāim, Cūq̄ indicasset ei quidā maledictū patris, edere cessavit, nō approbans maledictū patris. Hāsumente populo cibum, maior plaga fuisset in hostib⁹. In vespere p̄o popul⁹ Iesus nīmis p̄ famē morā nō sustinens, pecora mactauit i terra, et comedit cum sanguine. Hoc est quoq̄ modo occidit et coxit ante q̄ sanguis bene dilueretur, nō dūm purgas, carnis vescēs, nō fīm morem patrum guttura cultro laniavit: et eliquauit sanguine. Dicūt quidā q̄ de preda hostiū nemī licebat edēs. Iusus erat, q̄ i p̄lio re, donec i molasset vi nō edebāt donec satūmā dñi, alit̄ edēs, crificū vespertinū fice q̄, cū sanguine edebat, resp̄ eis. Alloq̄n ede. Et ait saul p̄plo. Nec bāt cū sanguine quem cast. Voluite ad me fuderāt i bello, sāxum grande, et p̄cepit ut omnes super illud sāxum et coraz sp̄o